

РЕШЕНИЕ

№ 733

гр. София, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 05.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **6592** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Производството по делото е повторно, след връщане на делото от Върховния административен съд (ВАС) с решение №7457/06.07.2023 г. по адм.дело №7615/2022 г. по описа на ВАС. Образувано е по жалба от "Електроразпределение Север" /ЕР Север/ - АД - [населено място], чрез юрисконсулт Р. Г., срещу Решение № Ж-427/17.06.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 5 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на "ЕР Север"- АД са дадени следните задължителни указания: 1. В едномесечен срок след получаване на решението „Електроразпределение Север“ АД да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на жалбоподателя; 2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроразпределение Север“ АД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им. Излагат се подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила и противоречие с материалния закон. Жалбоподателят моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща процесуален представител.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния

представител юр.Н., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Заинтересованата страна - „Елит Финанс“ ЕООД - [населено място], представлявано от И. С. З., редовно призвана, не се представлява, не изразява становище по жалбата. Административен съд София град, III отделение, 57 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство първоначално е започнало във връзка с подадена жалба в КЕВР с вх. № Е-13-273-46 от 06.04.2021г. от „Елит Финанс“ ЕООД - [населено място], представлявано от И. С. З., срещу "ЕР Север"- АД. В жалбата се възразява срещу местоположението на средството за търговско измерване (СТИ, електромера) за измерване на консумираната електроенергия от временно преместваем обект, с абонатен № [ЕГН], находящ се в [населено място], [улица]. Оплакванията са, че СТИ за измерване на консумираната електроенергия се намира на около 100 метра от границата на имотната собственост. Жалбоподателят е отправил искане за монтаж на електромера на границата на собственост на имота.

Със становище от „Електроразпределение Север“ АД по постъпилата жалба до КЕВР е посочено, че „Елит Финанс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е клиент на „ЕР Север“ АД с клиентски № [ЕГН], за временно преместваем обект, с абонатен № [ЕГН], находящ се в имот с идентификатор 10135.3512.226, [населено място], [улица], срещу Мебелната палата, като консумираната електроенергия се ползва за небитови нужди. "ЕР Север"- АД се позовава на разпоредбата на чл. 52, ал. 2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), според която временните строежи се свързват със съществуващите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура с временни връзки. В издаденото от електроразпределителното дружество становище № Вн15-Ст-1188/21.12.2015г. за условията за присъединяване на обекта по чл. 56 от ЗУТ е предложена точка за присъединяване към най-близкото съществуващо съоръжение на техническата инфраструктура, а именно - съществуващо електромерно табло, находящо се на [улица]. Посочва се, че проверката в информационната база на Е. Север е установила, че не са подавани възражения срещу мястото на монтаж на СТИ и молби за преместването му от страна на „Елит Финанс“ ЕООД. Кабелът от мястото на електромера, до обекта на клиента, е електрическо съоръжение, което е след границата на собственост на електрическите съоръжения на „Електроразпределение Север“ АД. Съгласно чл. 29 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), тази граница се бележи от изходящите клеми на средството за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи, като „Електроразпределение Север“ АД е длъжно да подава електрическо напрежение до електромера, който е собственост на енергийното дружество. Съгласно чл. 9 от Общите условия за достъп и пренос на електрическа енергия на „Електроразпределение Север“ АД, дружеството се задължава да пренася електрическа енергия до границата на собственост на електроенергийните съоръжения на ползвателя с електроразпределителната мрежа. Границата на собственост на електрическите съоръжения се определя от начина на присъединяване и вида на съоръженията за присъединяване, съгласно изискванията на действащото към момента на присъединяване законодателство, като дружеството не носи отговорност за поддръжка, обслужване и контрол на електрическите съоръжения след

границата на собственост.

На 17.06.2021 г. в закрито заседание КЕВР е приела оспореното Решение № Ж-427 17.06.2021г. и на основание чл. 22, ал. 5 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на "ЕР Север"- АД са дадени следните задължителни указания: 1. В едномесечен срок след получаване на решението „Електроразпределение Север“ АД да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на жалбоподателя; 2. В едномесечен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроразпределение Север“ АД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

По съществото жалбата е неоснователна.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 5 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл.22, ал.5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл.147, ал.2 от нея когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал.1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл.145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с

резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Съгласно лицензионните задължения на "Електроразпределение Север" - АД, произтичащи от издадената му лицензия за разпределение на електрическа енергия от КЕВР, електроразпределителното дружество присъединява обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа при спазване изискванията на законодателството в областта на енергетиката, а именно Закона за енергетиката, Наредба № 6/2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи и Закона за устройство на територията.

Обектът - временно преместваем обект, с абонатен № [ЕГН], находящ се в [населено място], [улица], е присъединен по реда на Наредба № 6 от 24.02.2014г. С нормите на чл. 29, ал. 5, 6 и ал. 7 от Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи са определени местата за монтиране на електромерните табла - до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа (ал. 5), в жилищни сгради, етажна собственост на определено от него място в общите части на сградата (ал. 6) или фасадите на сградите на клиентите (ал. 7).

Съгласно чл. 120, ал. 3 от Закона за енергетиката, операторът на разпределителната електрическа мрежа определя вида, броя и мястото на монтиране на измервателните уреди и съоръжения. Аналогично и чл. 29 от Наредба № 6/2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, императивно разпорежда, че електромерните табла се монтират на място, определено от разпределителното предприятие. Същите съгласно изискванията на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ и чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6/2014 г. следва да се монтират до или на границата на собственост на имота на клиента.

С оглед гореизложеното действащото законодателство е предоставило самостоятелност на енергийното дружество при преценката относно мястото на монтаж на електромерните табла/средствата за търговско измерване. Задължително условие е същите да са до или на границата на имота на клиента.

В случая не се спори, че СТИ е монтирано на около 100 метра от границата на имота на жалбоподателя, поради което не отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване – собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента.

В чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 е регламентирана границата на собственост на съоръженията на оператора на разпределителната мрежа на ниско напрежение. Това са изходящите клеми на СТИ. За да бъде спазен чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6, електромерното табло за хранване на временно преместваемия обект, собственост на „Елит Финанс“ ЕООД, трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така че кабелите, след изходящите клеми, да попадат в имотните граници на обекта.

По тези съображения съдът намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на законоустановената процедура и в съответствие с

материалния закон, поради което жалбата на „Електроразпределение Север“ АД следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноси, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 57-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Електроразпределение Север" /ЕР Север/ - АД - [населено място] срещу Решение № Ж-427/ 17.06.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на "ЕР Север"- АД са дадени задължителни указания.

ОСЪЖДА "Електроразпределение Север" - АД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :